

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Malvm Svmmi Mali Sive De infinita grauitate peccati
mortalis Libri Qvinq[ve]**

Pelecys, Johannes

Monachii, 1615

II. Meritò Deus impium seuerè & grauiter ob peccata castigat.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52025](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52025)

ne pessima tandem in agro, in ciuitate, ingrediens & egrediens, ita maledictus, vt qui eum considerat, inuacuum immensum se ingerat. De his malis omnibus, quorum non est numerus, vt magis illi perspiciantur, peccatiq; mortiferi odium maius concipiatur, in specie, suo loco, pluribus agemus.

CAPVT II.

*Merito Deus impium seuerè & graui-
ter ob peccata castigat.*

Hominè improbum à Deo primùm iure meritoq; castigari, natura dicitur. gentes & nationes recipiunt, fides his verbis docet. *Accipiet armaturam Zelus illius, & armabit creaturam ad ultionè inimicorū; Induet pro thorace iustitiā, & accipiet pro galea iudicium certū, sumet scutū inexpugnabile equitatē.* Orthodoxi Patres idem approbant; Cyprianus quidē cū sic scri-

*Sap. 5. 18.
& 19.*

*ad Deme-
bria.*

scribit: ipse de seruo tuo exigit seruiti-
 um, & homo hominem seruire compel-
 lit: & cum sit vobis eadē sors nascenti-
 s, conditio vna moriendi, corporū ma-
 teria cōsimilis, animarū ratio commu-
 nis, equali iure, & pari lege vel venia-
 tur in hunc mundū, vel de hoc mundo
 pro modo recedatur, tamen nisi pro ar-
 bitrio tuo tibi seruiatur, nisi ad nutum
 pareatur, imperiosus & nimius serui-
 tatis exactor, flagellis verberas, fame,
 frigore, nuditate, frequenter ferro, & car-
 cere affligis & crucias, & non agnoscis
 Dominū tuum, cum sic exerceas ipse
 dominatum? Quid ergo Dominus no-
 stris nobis quotidie peccantib⁹ facturus
 est? Hæc Cyprianus. Saluianus *Contra*
 deinde sic loquens: Quid miramur *gentes.*
 si peccantes nos Deus verberat, cum ipsi
 peccantes seruulos verberemus? Iniu-
 stitiam facimus, homunculos nos flagel-
 lari à Deo nolumus, cum ipsi conditionis
 nostriq; nostræ famulos frequentissime
 verberemus. Malum præterea ipsum,
 pœnam

pœnam exigit, ut sic in ordinem reb-
gatur, quemadmodum D. Augu-
stinus sequentibus verbis docet.

Ep. 120.
ad Hon.

Non efficit anima peruersè utens cre-
aturis, ut ordinationem effugiat crea-
toris, quoniam si illa malè utitur bo-
nis, ille benè utitur etiam malis, ac per
hoc illa bonis peruersè utendo fit malis,
ille ordinatè etiam malis utendo per-
manet bonus, qui enim iniuste se ordi-
nat in peccatis, iuste ordinatur in pe-
nis. Peccator insuper ipse hoc
agnoscit; Hinc Iosephi Patriar-
chæ fratres, iusto Dei iudicio se
puniri agnouerunt sic dicentes:

Gen. 42. 21

Merito hæc patimur, quia peccauimus
in fratrem nostrum, idcirco venit super
nos ista tribulatio; Neque verò id
solum agnoscit, sed & supplici-
um clamore effuso requirit; sic

Gen. 18. 12.

enim legimus: Clamor Sodomorum
& Gomorrhæ multiplicatus est, &
peccatum eorum aggravatum est ni-
mis. descendam & videbo utrum cla-
morem,

nem, qui venit ad me opere comple-
 runt. Quare clamor multiplica-
 tur, nisi quia peccatum aggrava-
 tur? quasi idem sit peccatum au-
 gere, & vocem vindictam depof-
 centem extollere. Clamat itaque
 peccator, clamat iniquitas, non
 misericordiam petens, sed pœ-
 nam expofcens. Dei tandem fla-
 gella eius prouidentiam decla-
 rant. *Hinc iustus, vt Pfaltes docet, Ps. 57. 11.*
cum vindictam videt, latatur, ma-
nusque suas lauat in sanguine pecca-
toris, & dicit: si utique est fructus iu-
fti, utique est Deus iudicans eos in ter-
ra. Homines, etiam ad eius cul-
tum & venerationem inducun-
tur; id quod his Prophetæ ver-
bis indicatur: Cum feceris iudicia Es. 26. 9.
tua in terra, iustitiam discunt habita-
tores orbis. Impio deinde & atro-
ces & multiplices pœnas meritò
à Deo infligi, docet Pfaltes his
verbis; Deus iudex iustus & fortis; Ps. 7. 12.
illis.

Pf. 18. 10.

Illis etiam: iudicia Domini vera, iustificata in semetipsa; vniuersè enim de pœnis ille agit: Ideo etiam sapiens sic habet: Cuncta quæ sunt,

Eccle. 12. 14.

adducet in iudicium, vt æquitas scilicet, quo ad omnia, appareat. Etiam multa rationes demonstrant, an enim ille supplicia aliqua iniuste inferre potest, qui summa benignitate, modisque omnibus omnes eos ad se vocat, qui laborant, oneratique sunt, peccato nimium? qui in multa patientia vasa iræ apta in interitum sustinet, cùm nonnulla Prophe- tæ etiam, vel offensione, vel admiratione, qui impium de supplicio, antequam infertur, monet, vt sibi cauere possit à ventura ira? qui diluuiò mundum deleturus, dolore cordis intrinsecus tactus fuit? qui minoribus mitioribusque pœnis peccatorem excitat, & in eum, vt in Pha-

Matt. 17.

28.

Hier. 12. 1.

raonem, de mulca sua ratione dormientino exciprouocat propemoquis aru tandem: fmutefce supplicio triuisti ill nemo læ

Deus pec

IN pœn castiga & vt Pro a, castiga pter pecc alio mor tēsus esse

rao-

rationem, culices primum, exinde muscas, ranas, locustas, &c. sua ratione immittit, & non nisi dormientis instar & crapulati à vino excitatus, & ad iracundiam prouocatus, ad ultionem, coactè propemodum, progreditur, & aquis trumnarum, extremoque tandem supplicio mactat? Obmutesce sidon, qui de grauitate suppliciorum, conquereris. Intrauisti illa tibi, exedas oportet: nemo læditur nisi à seipso.

CAPVT III.

Deus peccato impium propter peccatum punit.

[N pœnis, quibus Deus impiū castigare solet, grauiſſima illa, & vt Propheta loquitur, *plaga inimi* Hier. 30. 14. *castigatio crudelis est, qua eū propter peccatū mortiferū, peccato alio mortifero punit. Cuius hic uelut essenō debet, quasi peccato*

mor-